

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2302/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2984/22 од 03.11.2022. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2984/22 од 03.11.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2984/22 од 03.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Р1 54/21 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то за: к.п. бр. .. у површини од 0.19.25 ха у износу од 1.130.937,50 динара; к.п. бр. .. у површини од 0.10.48 ха у износу од 615.700,00 динара; к.п. бр. .. у површини од 0.19.95 ха у износу од 1.172.062,50 динара и к.п. бр. .. у површини од 0.06.40 ха у износу од 376.000,00 динара, све уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., као власништво и посед предлагача за које му је признато право на новчану накнаду решењем општине Лајковац, Одељења за привреду и имовинско – правне послове бр. 465-256/2020-04 од 14.12.2020. године. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за експроприсане непокретности ближе наведене у ставу првом изреке првостепеног решења исплати укупан износ од 3.294.700,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења решења (04.04.2022. године), до исплате. Ставом трећим изреке, одређена је новчана накнада за дрвну масу на експроприсаним парцелама предлагачу на терет противника предлагача у износу од 261.029,72 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за дрвну масу на експроприсаним парцелама

исплати износ од 261.029,72 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења решења (04.04.2022. године) до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка плати 268.800,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 2984/22 од 03.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијана је, као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепено решење у ставу трећем, четвртном и петом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као о изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати накнаду за преузето грађевинско земљиште. Новчана накнада за експроприсано земљиште утврђена је на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке, јер је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене државног пута као планског документа. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, то по оцени Врховног суда другостепена одлука је у складу са правним ставом Врховног касационог суда и Врховног суда израженим у бројним одлукама у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (члан 88. Закона о планирању и изградњи). Стога, нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија о имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује члан 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак одређивања накнаде за експрописане непокретности започет је 17.03.2021. године, па како вредност побијаног дела правноснажног решења од 3.294.700,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то следи да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију нису били нужни, због чега је захтев предлагача за њихову накнаду одбијен и на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић